

Sygn. akt: I C 24/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 stycznia 2022 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Anna Kurzynowska - Drzażdżewska
Protokolant:	sekretarka Paulina Warchoł

po rozpoznaniu w dniu 20 stycznia 2022 r. w Giżycku na rozprawie

sprawy z powództwa M. E.

przeciwko (...) Sp. z o.o. w L.

o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego

I. Pozbawia częściowo wykonalności tytuł wykonawczy w postaci prawomocnego nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Rejonowego w Giżycku z dnia 28.02.2003 r. w sprawie sygn. akt I Nc 23/03, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem z dnia 7.05.2004 r., tj. co do odsetek ustawowych w wysokości 13 % liczonych od kwoty 13.995,01 zł od dnia 20.12.2013 r. do dnia 8.11.2014 r., przy uwzględnieniu dalszych zmian ustawowych odsetek.

II. Oddala powództwo w pozostałym zakresie.

III. Zasądza od powódki na rzecz pozwanego kwotę 3.600 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Anna Kurzynowska - Drzażdżewska

Sygn. akt I C 24/18

UZASADNIENIE

Powódka M. E. wniosła o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w postaci prawomocnego nakazu zapłaty Sądu Rejonowego w Giżycku z dnia 28.02.2003 r. wydanego w sprawie o sygn. akt I Nc 23/03, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem z dnia 7.05.2014 r. W uzasadnieniu wskazała, iż nie dostała żadnej korespondencji dotyczącej postępowania egzekucyjnego wszczętego na podstawie w/w tytułu wykonawczego. Zakwestionowała również istnienie zobowiązania stwierdzonego tytułem wykonawczym.

(...) Spółka z o.o. w L. wniósł o oddalenie powództwa w całości. W uzasadnieniu wskazał, że nie ma żadnej podstawy do pozbawienia wykonalności spornego tytułu wykonawczego. Podniósł, że nie wystąpiło żadne zdarzenie po powstaniu tytułu egzekucyjnego, wskutek którego zobowiązanie wygasło i nie może być egzekwowane, a także – nie doszło do przedawnienia roszczenia stwierdzonego tytułem egzekucyjnym.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 28 lutego 2003 r. Sąd Rejonowy w Giżycku wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym w sprawie sygn. akt I Nc 23/03. Nakazu tego pozwana nie odebrała. Korespondencja była wysłana na adres G. ulica (...) i była 2-krotnie awizowana (k. 14 akt I Nc 23/03). W dniu 21 marca 2003 r. nie doręczony nakaz pocztą zwróciła do nadawcy i w dniu 24 marca 2003 r. został on złożony do akt ze skutkiem doręczenia, a tym samym nakaz zapłaty stał się prawomocny w dniu 5 kwietnia 2003 r.

Podstawą dochodzonego roszczenia w w/w sprawie był fakt zawarcia przez powódkę M. E. umowy kredytu na zakup towarów w ramach sprzedaży ratalnej. W/w nie spłaciła kredytu pomimo upływu terminu, zaś wierzytelność stała się wymagalna. Bank dokonał cesji wierzytelności na rzecz (...) Sp. z o.o. w L.. Na wykazanie roszczenia spółka dołączyła umowę o kredyt z dnia 1 kwietnia 1998r. numer 1/50/002 oraz (...) Banku (...) S.A. o przelewie wierzytelności, która wynosiła wówczas kwotę 13.995,01 (k. 3 i 4 i akt INc 23/03). /dowód: okoliczności bezsporne/

Postanowieniem tut. Sądu z dnia 7.05.2004 r. w/w nakaz zapłaty został zaopatrzony w klauzulę wykonalności. /dowód: okoliczności bezsporne/

Powódka M. E. w dniu 18.04.2018 r. złożyła skargę o wznowienie postępowania zakończonę w sprawie sygn. akt I Nc 23/03. W/w w skardze o wznowienie postępowania podnosiła, że nie mogła brać udziału w toczącym się postępowaniu. Twierdziła, że w czasie, kiedy kierowano do niej korespondencją przebywała długotrwale poza swoim miejscem zamieszkania. Na pobyt stały pod adres ulica (...) w G. wróciła dnia 28 marca 2003r. podczas gdy próba doręczenie nakazu zapłaty podejmowana była 12 i 21 marca 2003 r. Twierdzenia skarżącej poparte zostały Zaświadczeniem Burmistrza Miasta G. z 19 stycznia 2018r. (k. 8) oraz danymi z bazy P. (k. 9 -10v). Nadto skarżąca podnosiła, że w kwietniu 2018 r. dowiedziała się od J. M. (1), że to on podpisał się jej imieniem i nazwiskiem na umowie kredytowej. Zeznając w charakterze świadka J. M. (1) potwierdził, że to on podrobił podpis na umowie (k. 24). Pozwana nie zainicjowała żadnego postępowania karnego. Świadek nigdy też nie spłacił zobowiązania.

W sprawie o wznowienie postępowania Sąd z urzędu dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu grafologii. Biegła w swojej opinii potwierdziła, że zgromadzony i dobrany materiał pozwala na dokonanie szczegółowej analizy porównawczej próbek pisma w celu określenia autentyczności i jednorodności pisma. Dokumentacja nie nosiła także powierzchniowych znamion fotomontażu oraz innych powierzchniowych śladów ingerencji fałszerskich. Podpis wykonano ręcznie. Nie stwierdzono żadnych cech cyfrowych, mechanicznych, chemicznych wskazujących na ingerencję w strukturę dokumentu i grafizmu. Nie stwierdzono także żadnych cech wskazujących na odwzorowanie podpisu lub zastosowanie wzorca podpisu typu faksymile.

Sąd Rejonowy w Giżycku wyrokiem z dnia 7.04.2021 r., sygn. akt I C 261/19 oddalił w/w skargę o wznowienie postępowania i orzekł o kosztach. Wyrok uprawomocnił się w dniu 8.09.2021 r.

/dowód: akta sprawy I C 261/19 – odpis wyroku z uzasadnieniem/

Na podstawie spornego nakazu zapłaty pozwana w dniu 15.07.2004 r. wystąpiła z wnioskiem egzekucyjnym. Postępowanie egzekucyjne w sprawie Km 1163/04 zostało umorzone postanowieniem z dnia 12.11.2004 r. z uwagi na jego bezskuteczność.

Na podstawie wniosku z dnia 12.06.2013 r. ponownie wszczęto egzekucję przeciwko M. E. na podstawie zwalczanego tytułu wykonawczego. Postanowieniem z dnia 19.12.2013 r. w sprawie Km 1856/13 umorzono postępowanie egzekucyjne z racji jego bezskuteczności.

Na podstawie wniosku egzekucyjnego z dnia 8.11.2017 r. ponownie wszczęto postępowanie egzekucyjne w sprawie Km 3791/17. Postępowanie toczy się do chwili obecnej.

/dowód: wniosek o wszczęcie egzekucji z dnia 15.07.2004 r. – k. 33-33v,

postanowienie z dnia 12.11.2004 . – k. 34,

wniosek o wszczęcie egzekucji z dnia 12.06.2003 r. – k. 35-35v,

postanowienie z dnia 19.12.2013 r. – k. 36

wniosek o wszczęcie egzekucji z dnia 8.11.2017 r. – k. 37-37v,

zajęcie wierzytelności z dnia 22.12.2017 r. – k. 38/

Sąd zważył, co następuje:

Bezspornym w sprawie jest ustalony stan faktyczny w zakresie wydania przez tut. Sąd kwestionowanego przez powódkę tytułu wykonawczego, a przy tym to, że ów tytuł nie był przedmiotem krytyki powódki w toku postępowania rozpoznawczego w sprawie I Nc 23/03. Wreszcie poza sporem było trzykrotne wszczęcie i prowadzenie przez komornika sądowego postępowania egzekucyjnego przeciwko powódce na mocy zwalczanego przez nią tytułu wykonawczego. Wynika to bowiem wprost z nie podważanych przez strony w tym zakresie dokumentów, zgromadzonych w trakcie trwania postępowania.

Istota sporu sprowadzała się natomiast do ustalenia zasadności podnoszonych przez powódkę zarzutów. Powódka podważała bowiem zasadność wszczętej przeciwko niej egzekucji, a także zasadność roszczeń (...) Sp. z o.o.

Na podstawie art. 840 § 1 k.p.c., dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub w części albo ograniczenia, jeżeli: 1) przeczy zdarzeniom, na którym oparto wydanie klauzuli wykonalności, a w szczególności gdy kwestionuje istnienie obowiązku stwierdzonego tytułem egzekucyjnym niebędącym orzeczeniem sądu albo gdy kwestionuje przejście obowiązku mimo istnienia formalnego dokumentu stwierdzającego to przejście, 2) po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może oprzeć powództwo także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, na zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zgłoszenie tego zarzutu w sprawie było z mocy ustawy niedopuszczalne, a także na zarzucie potrącenia.

Należy wskazać, iż podstawy powództwa opozycyjnego zostały enumeratywnie wskazane w art. 840 § 1 k.p.c., w związku z czym powództwo może być uwzględnione jedynie w razie spełnienia jednej z nich. W toku zaś procesu nie jest dopuszczalne ponowne merytoryczne rozpoznanie sprawy zakończonej prawomocnym orzeczeniem. Zakresem orzekania nie jest bowiem objęte badanie stosunku prawnego, który łączył strony i który był podstawą wydania tytułu wykonawczego. Zgodnie z ugruntowanym w judykaturze poglądem przedmiotem rozpoznania w postępowaniu z powództwa opozycyjnego nie mogą być zdarzenia mające miejsce przed powstaniem tytułu egzekucyjnego korzystającego z powagi rzeczy osądzonej (vide wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 października 2016 r., II CSK 489/16, nr (...), uchwała Sądu Najwyższego z dnia 23 maja 2012 r., III CZP 16/12, OSNC 2012 nr 11, poz. 129).

W niniejszej sprawie powódka żądając pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego kwestionowała zasadność roszczeń (...) Sp. z o.o. przeciwko niej. Wskazywała, że nie przypomina sobie, by zawierała kredyt z w/w spółką, albowiem od 29.11.2001 r. do 28.03.2003 r. przebywała poza granicami kraju, zaś od 2003 r. nie otrzymywała żadnej korespondencji z Sądu. Wskazać należy w tym kontekście, że kwestie te zostały rozstrzygnięte w sprawie toczącej się przed tut. Sądem na skutek złożonej przez powódkę skargi o wznowienie postępowania. Z przedstawionych w skardze okoliczności zdaniem Sądu wynikało, że pozwana była pozbawiona możliwości obrony co uzasadniało wznowienie postępowania na podstawie art. 401 pkt 2 k.p.c. albowiem skarga o wznowienie wpłynęła w terminie zgodnym z art. 407 § 1 k.p.c. Powódka M. E. podnosiła, że w kwietniu 2018r. J. M. (1) przyznał, że to on bez jej wiedzy i zgody podpisał się jej imieniem i nazwiskiem na umowie pożyczki, stanowiącej źródło dochodzonego roszczenia w sprawie I Nc 23/03. Zeznając w charakterze świadka J. M. (1) potwierdził, że to on podrobił podpis na umowie. W sprawie o wznowienie postępowania Sąd z urzędu dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu grafologii z uwagi na podnoszone tamże zarzuty odnośnie podrobienia podpisu pod umową kredytową. Biegła w swojej opinii

potwierdziła, że zgromadzony i dobrany materiał pozwala na dokonanie szczegółowej analizy porównawczej próbek pisma w celu określenia autentyczności i jednorodności pisma. Na tej podstawie biegła stwierdziła, że dokumentacja nie nosiła powierzchniowych znamion fotomontażu oraz innych powierzchniowych śladów ingerencji fałszerskich, podpis wykonano ręcznie. Nie stwierdzono żadnych cech cyfrowych, mechanicznych, chemicznych wskazujących na ingerencję w strukturę dokumentu i grafizmu. Nie stwierdzono także żadnych cech wskazujących na odwzorowanie podpisu lub zastosowanie wzorca podpisu typu faksymile. To z kolei skutkowało oddaleniem skargi o wznowienie postępowania, zaś wyrok ów na skutek złożonej apelacji, którą oddalono – uprawomocnił się z dniem 8.09.2021 r. W tej sytuacji kwestionowanie przez powódkę obowiązku stwierdzonego tytułem wykonawczym w sprawie I Nc 23/03 było całkowicie nietrafione. W tym kontekście także Sąd pominął dowód z przesłuchania świadka J. M. (2), albowiem był to dowód zmierzający do przedłużenia postępowania, uwzględniając przy tym okoliczności wskazane w uzasadnieniu wyroku tut. Sądu z dnia I C 261/19. Sąd tamże wskazał bowiem, że z uwagi na opinię biegłej sądowej nie dał wiary zeznaniom świadka J. M. (1), który to świadek miał podrobić podpis na sporej umowie kredytowej. W tej sytuacji nie było potrzeby w niniejszym postępowaniu dopuszczać dowodu z zeznań świadka, którego zeznania w innej sprawie pozostawały w całkowitej sprzeczności z treścią opinii biegłego sądowego, a którego twierdzenia dodatkowo pozostawałyby bez wpływu na bieg niniejszej sprawy z uwagi na treść orzeczenia wydanego w sprawie I C 261/19 i ustalonych tamże okoliczności.

Należy wskazać, że zgodnie z art. 5 ust. 4 ustawy z dnia 13 kwietnia 2018 r. o zmianie ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2018, poz. 1104) roszczenia przedawnione przysługujące przeciwko konsumentowi, co do których do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy (tj. 9 lipca 2018 r.) nie podniesiono zarzutu przedawnienia, podlegają z tym dniem skutkom przedawnienia określonym w Kodeksie cywilnym, w brzmieniu nadanym w/w ustawą. Zgodnie z art. 125 § 1 k.c. (aktualne brzmienie) roszczenie stwierdzone prawomocnym orzeczeniem sądu lub innego organu powołanego do rozpoznawania spraw danego rodzaju albo orzeczeniem sądu polubownego, jak również roszczenie stwierdzone ugodą zawartą przed sądem albo sądem polubownym albo ugodą zawartą przed mediatorem i zatwierdzoną przez sąd przedawnia się z upływem sześciu lat. **Jeżeli stwierdzone w ten sposób roszczenie obejmuje świadczenia okresowe, roszczenie o świadczenie okresowe należne w przeszłości przedawnia się z upływem trzech lat.** W niniejszej sprawie zastosowanie mają przepisy w brzmieniu sprzed nowelizacji, albowiem przy uwzględnieniu nowego brzmienia art. 125 k.c., sześcioletni termin przedawnienia roszczenia stwierdzonego prawomocnym orzeczeniem nie upłynąłby, bowiem liczony byłoby od dnia 8.07.2018 r. (tj. daty wejścia w życie ww. ustawy zmieniającej kodeks cywilny). Należy wskazać, że w niniejszej sprawie 10-letniemu terminowi przedawnienia podlega należność główna wraz z kosztami procesu, a także odsetki ustawowe do daty uprawomocnienia się nakazu, natomiast 3-letniemu terminowi przedawnienia podlegają odsetki ustawowe od należności głównej należne po dniu uprawomocnienia się nakazu zapłaty do dnia zapłaty.

W niniejszej sprawie podjęte przez wierzyciela czynności każdorazowo doprowadzały do przerwania biegu przedawnienia (w odniesieniu do tej części roszczenia, która nie była jeszcze przedawniona w chwili dokonywania czynności). Mając na uwadze fakt złożenia przez wierzyciela wniosku egzekucyjnego w dniu 8.11.2017 r., a przy tym fakt prawomocnego umorzenia postępowania egzekucyjnego w sprawie Km 1856/13 w dniu 19.12.2013 r. stwierdzić należało, że nastąpiło przedawnienie odsetek ustawowych w wysokości 13% licznych od kwoty należności głównej od dnia 20.12.2013 r. do dnia 8.11.2014 r. przy uwzględnieniu dalszych zmian ustawowych odsetek, tj. za okres trzy lata wstecz od dnia złożenia wniosku egzekucyjnego w sprawie Km 3791/17. W tym zatem zakresie należało pozbawić wykonalności zwalczany przez powódkę tytuł wykonawczy. W konsekwencji orzeczono jak w pkt I sentencji wyroku. W pozostałym zakresie z uwagi na każdorazową przerwę biegu przedawnienia powództwo o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego należało oddalić, o czym orzeczono jak w pkt II sentencji wyroku. Dotyczy to należności głównej, kosztów procesu a także odsetek ustawowych stwierdzonych nakazem zapłaty od dnia 30.01.2003 r. do dnia 31.01.2003 r. (w wysokości 16%) oraz odsetek ustawowych od dnia 1.02.2003 r. do dnia 19.12.2013 r. (w wysokości 13%).

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c., zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, uwzględniając, że powódka wygrała proces w nieznacznej części. Na koszty procesu należne pozwanemu składała się kwota 3.600 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego. O powyższym orzeczono jak w pkt III sentencji wyroku.